

Sygnatura akt IV Ka 325/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 roku

sprawy **A. A.**

oskarżonego z art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk w zw. a rt. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 12 lutego 2013 roku, sygnatura akt II K 979/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Sygn. akt IV Ka 325/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem A. A. uznany został za winnego, że w dniu 31 sierpnia 2012 roku w pociągu relacji W.– O. przed stacją B. woj. (...)zabrał w celu przywłaszczenia laptopa marki A. (...), torbę do laptopa koloru czarnego, dokumenty w postaci dowodu osobistego, karty V. wydanej przez bank niemiecki, dokumentu niemieckiego dotyczącego meldunku na terenie Niemiec, karty bankomatowej wydanej przez niemiecki bank oraz telefon komórkowy marki L. (...)w kolorze czarnym wraz z kartą sieci L.o nr (...)pieniądze w kwocie 1200 zł kopertę koloru żółtego z zawartością skróconego odpisu aktu urodzenia na nazwisko R. K.nr (...), perfumy w szklanej butelce koloru czarnego, kabel do laptopa koloru czarnego, kamerę internetowa koloru czarnego, ładowarkę koloru czarnego, płyty CD 8 sztuk, urządzenie z końcówką USB koloru szarego i kartą SIM e plus o łącznej wartości 2.800 zł, czym działał na szkodę P. K.

to jest za winnego popełnienia czynu z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. z art. 11 § 2 kk.

Za to na podstawie art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, w oparciu o art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk zawieszono warunkowo na okres lat 2.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego A. A. kary za przypisane mu przestępstwo, wynikającą z wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem

warunkowego zawieszenia jej wykonania bez rozstrzygnięcia o naprawieniu wyrządzonej szkody, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynu, a w szczególności stopień zawinienia oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec sprawcy, a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – zdecydowanie przemawiają przeciwko wymierzeniu oskarżonemu tak łagodnej kary wymierzonej za przestępstwo popełnione przeciwko mieniu.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie skazanego (w związku z zawieszeniem wykonania wymierzonej mu kary) do naprawienia wyrządzonej przypisanym przestępstwem szkody (w nieuregulowanej części) w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia tj. na podstawie art. 72 § 2 kk.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelację należy uznać co najmniej za przedwczesną.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że skarżący nie wskazuje jednoznacznie w treści zarzutu w jakim zakresie należało zastosować art. 72 § 2 kk, a jedynie w uzasadnieniu apelacji stwierdza, że tyczy to nie odzyskanych przez pokrzywdzonego pieniędzy w kwocie 1200 zł. Jak wynika z akt sprawy – pokrzywdzony nie odzyskał także telefonu komórkowego o wartości 600 zł i tak przyjmuje sąd I instancji w uzasadnieniu orzeczenia. W tej sytuacji należy zadać pytanie dlaczego oskarżyciel publiczny nie wskazuje także na konieczność naprawienia szkody przez oskarżonego i w tym zakresie. Być może nie jest do końca przekonany, czy kradzieży omawianego telefonu dopuścił się A. A.. Sąd II instancji taką wątpliwość i to zwerbalizowaną, a nie tylko domniemaną wyraża także co do 1200 zł.

Zauważyć przecież trzeba, że oskarżony jednoznacznie zaprzeczył by miał dokonać zaboru wskazanego wyżej mienia (jak też dowodu osobistego i kart bankomatowych). Zaprzeczenie to nie zostało jednoznacznie podważone, zaś pierwotnie prokurator, a następnie sąd rejonowy ograniczyli się do najprostszego rozwiązania, czyli przypisanie sprawcy kradzieży wszystkiego co utracił w czasie krytycznej podróży pokrzywdzony. Podkreślić jednak trzeba, że pokrzywdzonego nie wypytano szczegółowo, gdzie przechowywał pieniądze (czy nie w żółtej kopercie, którą P. K. (1)przekazał policji – por. k.42) oraz telefon komórkowy, a także dokumenty i karty bankomatowe. Nie sposób bowiem wykluczyć, że faktycznie A. A.zabrał na szkodę pokrzywdzonego przedmioty jakie miał przy sobie w chwili zatrzymania, zaś pozostałe utracone zostały w innych okolicznościach.

Być może, że to inny sprawca wykorzystał nadarżającą się okazję, zwłaszcza, że okradziony będąc bardzo nietrzeźwym miał spać w toalecie „z głową w sedesie”, zaś wokół niego były ponoć porzucane jego rzeczy (por. zeznania P. K. (1)k. 41-42).

Okoliczności sprawy wymagają szczegółowej weryfikacji, a następnie należy przypisać A. A. kradzież tylko tych przedmiotów (także dokumentów, kart bankomatowych, pieniędzy), które niewątpliwie ukraść.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.